

လမ်းဆွဲဝတ္ထုသစ်

ရှင်ဖြတ်နိုး

အချစ်ဆုံးမိမိန်းပြချင်သည်

အခန်း (၁)

“ဒေါက် ... ဒေါက် ...”

“ဒေါက် ...”

“သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပုံမယ်ရှင်”

ဝန်ထမ်း မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အသံကြောင့် ကမ္ဘာ့ဈေးအကြီး ဆုံးအရက်ကို စိမ်ပြေနေပြေ အေးအေးဆေးဆေးလေး အရသာခံ သောက်နေတဲ့ ဦးမင်းဉာဏ်သာ စိတ်ပျက်စွာဖြင့် တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်ရလေသည်။ ။ ဦးမင်းဉာဏ်သာ ညထဲက အဆင်မပြေမှုတွေနှင့် ကြုံတွေ့နေရ၍ လည်း အိပ်ရာကနိုးတော့ စိတ်ကမကြည်လင်။ မျက်နှာတောင် မသစ်။ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံး သန့်ရှင်းပင် မလုပ်နိုင်သေးဘဲ အရက်ကိုထိုင်သောက်နေခဲ့၏။ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းတွေကို လာရောက်နှောင့်ယှက်သူတွေ အဖြစ် သတ်မှတ်၍ ဒေါသတွေရောစွက်နေသော မျက်ဝန်းမာမာ ထန်ထန်ဖြင့် ကြည့်သည်။ ။

“မင်းတို့ ဘာဖြစ်လို့ လာပြီး နှောင့်ယှက်ရတာလဲ၊ ကိုယ့်အခန်းကို လုံးဝသန့်ရှင်းရေး မလုပ်နဲ့ ... လုပ်စရာလည်း မလိုဘူး သွားတော့ ...”

“ရှင် ...”

ဝင်းဖန့်ဖန့် မျက်ဝန်းဝိုင်းဝိုင်းစက်စက်လေးတစ်စုံ မျက်တောင်ကော့ညွတ်ညွတ်လေးက ဖြတ်ခနဲ ပင့်တက်သွားသလို နှုတ်ခမ်းထူထူအမ်းအ

မ်းလေးက နှင်းဆီဖူးငုံလေးကဲ့သို့ ဟတတလေး သူ့ကို ခပ်ကြောင်ကြောင်လေး ပြန်ကြည့်သည်။ ။

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ကောင်းပါပြီ၊ တောင်းပန်ပါတယ်နော် . . . ကျွန်မက ဝတ္တရားအရ လာရောက်ရတာပါရှင်”

ကောင်မလေးက ခေါင်းလေးညွတ်၍ အရိုအသေပေးရင်း တောင်းပန်စကားလေးဆိုကာ ပြန်ထွက်သွားလေသည်။ ။ မင်းဉာဏ်သာ ဘာဖြစ်သွားရတာလဲ။ ကောင်မလေးကို နေဦးဟု လှမ်းခေါ်မိတော့မလိုလို ဝန်ထမ်းကောင်မလေးက အရမ်းပဲလှပချောမောအိစက်စက်။ သူစိတ်ထဲက အလိုမကျဖြစ်နေရမှုတွေပင် ရုတ်ချည်းပျောက်ကွယ်သွားရလေသည်။ ။

“ဘာလဲကွာ . . . ကြည့်ပါဦး၊ သူယောင်မယ်လေးလားပဲ၊ တောင့်တောင့်ဖြောင့်ဖြောင့် ထွားထွားကြိုင်းကြိုင်းနဲ့ အသာတော်ရွှေလိုဝင်း၊ သူ့အမေ ရွှေမှုှစားပြီးများ မွေးထားသလားပဲ”

ဦးမင်းဉာဏ်သာ အခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာခဲ့သည်။ ။ မနေ့ညကရော ဒီနေ့မနက်ရော သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးမှာ မကြုံစဖူး အခက်အခဲတွေဒေါသထွက်စရာတွေနှင့် ရင်ဆိုင်နေသဖြင့် သူပေါက်ကွဲနေတာပါ။ အရက်ကို တစ်ခွက် နှစ်ခွက်လောက်ပဲ သောက်တတ်တဲ့ သူ။ ဒါတောင် မလွဲသာမရှောင်သာမှ သောက်တတ်တာပါ။ ဒီမနက်တော့ မိုးမလင်းခင်ထပြီး အရက်ပဲတစ်ခွက်ပြီး သောက်နေမိခဲ့၏။ ဒေါသတွေက မီးတောက်တွေလို တဟု နုံးဟု နုံးထတောက်မတတ် ဆူပွက်လောင်မြိုက်နေတဲ့ သူ့ရင်ကို ရေနှင့် ဖြန်းလိုက်သလို ဟု နုံးခနဲ ငြိမ်းသက်ပစ်လိုက်နိုင်တာက စောစောက သူ့အခန်းကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ဖို့ လာရောက်ခဲ့တဲ့ ဝန်ထမ်းကောင်မလေး ဖြစ်သွားရသည်။ ။

“မင်း ဘယ်သူလဲ . . . ဒီလောက်လှပဝင်းမှ ညှိနေတဲ့ ကောင်မလေး

က ဟိုတယ်တစ်ခုရဲ့ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းမလေးလား မဖြစ်နိုင်တာဘဲ”

သူ ကောင်မလေးအား အခန်းထဲဝင်ခွင့်မပြုလိုက်မိတာရော မောင်း ထုတ်ပစ်မိခဲ့တာရော မျက်နှာပူအားနာပြီး နောင်တရနေသည်။ မင်းညု ဏ်သာလိုကောင်က မိန်းကလေးတွေ အချောအလှ တွေကို ခါချနေရသလို သူ့ဘေးနားမှာ ဝိုင်းဝိုင်းလည်ကပ်နေကြတာပါ။ မထင်မှတ်ဘဲ ဝန်ထမ်းကောင်မလေးကို သူ့ရင်က လာ၍ တွယ်ညှိသွားရ၏။ သူ့ကို အရက်သမားကြီးဟု သတ်မှတ်သွားပြီလား မသိဘူး။ ကိုယ်အရမ်းစိတ်ညစ်စရာတွေနဲ့ ကြုံတွေ့နေရလို့ ပါ ကောင်မလေးရယ်ဟု မဆီမဆိုင် အောက်ကျ နောက်ကျလိုက်ပြီး ရှင်းပြချင်နေခဲ့သည်။ ။

“ကိုယ့်ကို အထင်သေးသွားပြီးလားကွာ . . . ကိုယ်အရမ်းစိတ်ညစ်နေလို့ ပါ . . . တစ်ခါတလေ လူ့လောကကြီးအကြောင်းကို မေ့ထားပစ်ချင်လို့ပါ”

ကိုယ် တောင်းပန်ပါတယ်။ ကိုယ် အနူးအညွတ်တောင်းပန်ပါတယ်။ ကိုယ့်ကို အရက်သမားတစ်ယောက်လို့ သတ်မှတ်ပြီး အထင်မသေးလိုက်ပါနဲ့ ။ ကောင်မလေးကို တွေ့ချင်လာသည် ။ စုံစမ်းရေးကို ဖုန်းဆက်ပြီး မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်ဖို့ ကျတော့လည်း ကိုယ့်ဂုဏ်သိက္ခာနှင့်မဖြစ်ပြန်။ သူက နာမည်တစ်လုံးနှင့် လူသိများ လွန်းတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် တစ်ယောက်ပါ။ ဂုဏ်ဒြပ်တွေ ဝိုင်းနေတဲ့ သူ့ဘဝကို တစ်ခါတလေ စိတ်အပျက်ကြီးပျက်ရသည်။ ။

“သား ဒက်ဒီ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ပြီ၊ မင်းကို မတိုင်ပင်တာကိုတော့ ဒက်ဒီ အနူးအညွတ် တောင်းပန်တယ်ကွာ . . . ကြွေကို ချစ်တယ် . . . မြတ်နိုးတယ်၊ သားက ကန့်ကွက်မယ်ဆိုတာသိလို့ ပါ။ ဒက်ဒီဆန္ဒကို မင်းအသိအမှတ်ပြုပေးပါ၊ ကြွေကိုလည်း မင်းအမေအဖြစ် လက်ခံပေးရမ

ယ် . . . မင်း ပြန်လာခဲ့ပါ”

“ဒက်ဒီဇနီးနာမည်က ဘယ်သူ . . . နုနုကြွေ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ . . . ဘွဲ့ရပညာတတ်တစ်ယောက်ပဲ သားနဲ့ တော့ ရွယ်တူဖြစ်နိုင်တယ် အသက်က သားနဲ့ ရွယ်တူပဲထင်တယ်”

“ဗျာ”

သူ တော်တော်လေး ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားရသည်။ နုနုကြွေ . . . မင်း . . . မင်း ယုတ်မာပက်စက်လွန်းတဲ့ မိန်းမ၊ ငါ့ဒက်ဒီကို မင်းလက်ထပ်လိုက်တာပဲ။

“မင်းဉာဏ်သာ ရှင် စောင့်ကြည့်နေပါ . . . နုနုကြွေအကြောင်း တစ်နေ့ ရှင်ကောင်းကောင်း သိစေရမယ်၊ နုနုကြွေကို အဖက်မတန်သလိုလို လုပ်ခဲ့တဲ့ အတွက်လေ”

နုနုကြွေက သူနှင့်တက္ကသိုလ်မှာ အတူတူတက်ခဲ့တဲ့ သူငယ်ချင်းပါ။ သူ့ကို သဲသဲမဲမဲ လိုက်ကပ်နေသူလည်း ဖြစ်နေသည်။

“ကြွေ့ကို ဒက်ဒီလက်ထပ်လို့ မဖြစ်တော့ဘူးလား။ ဒီမိန်းကလေးနဲ့ ဒက်ဒီ အတူတူအိပ်စက်ခဲ့တယ် . . . မင်းအထင်မသေးပါနဲ့ ကြွေက ဆင်းရဲပေမယ့် ဒက်ဒီဆီက ဘာအခွင့်အရေးမှ မတောင်းရှာပါဘူး၊ ဒက်ဒီက အတင်းအကြပ် ကြွေလေးရဲ့ အပျိုစင်ဘဝကို ရယူဖို့ ကြံစည်ကြိုးစားခဲ့မိသွားတာပါ”

နုနုကြွေရဲ့ ထောင်ချောက်ဆိုတာ ဒက်ဒီကို ဘယ်လိုဖွင့်ပြောရမှန်း ပင်မသိ။ သားနှင့်ပတ်သက်ဖို့ ကြိုးစားတဲ့ မိန်းမဟု လည်း ပြောမထွက်။ ဒက်ဒီက လက်ထပ်ထားပြီးပြီ အသိမပေးရက်ဘဲဖြစ်နေသည်။

“မင်းပြန်လာခဲ့ရမယ်သား . . . ကြွေက ဒက်ဒီတို့ မိသားစုဝင်

ဖြစ်နေပြီ၊ မင်းနဲ့ တွေ့ဆုံပေးချင်တယ် . . . ဒက်ဒီဆန္ဒတွေကို သားလက် ခံပေးကိုပေးရမယ်”

နုနုကြွေကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖို့ ဉာဏ်သာအတွက်ကတော့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပေ။ အရှက်မရှိတဲ့ မိန်းမ။ သူ့ကိုလက်တုန့်ပြန်ဖို့ အတွက် ဒက်ဒီအား ရွေးချယ်၍ မာယာထောင်ချောက်ဆင်ခဲ့သူ မိန်းမယုတ်မပါ။ ဒက်ဒီမှာ နှလုံးရောဂါအခံရှိတယ်။ သူ့ကို ပြုစုပျိုးထောင်ရင်း နောက်ထပ်မိန်းမကို မယူဘဲ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဒက်ဒီပေးဆပ်နေသည် ။

“မင်းက ဒက်ဒီစကားတွေကို ဆန့်ကျင်မယ် ဆိုရင်တော့ ဒက်ဒီအဆိုးမဆိုနဲ့ သား မင်းကို စွန့်လွှတ်ရလိမ့်မယ် . . .”

ဒက်ဒီအကြောင်းတွေ ပြန်တွေးမိပြီး ဒေါသတွေက အလိပ်လိုက်တက်လာပြန်သည် ။ လူ့လောကကြီးထဲမှာ သံယောဇဉ်တွယ်စရာဆိုလို့ ဒီသားအဖပဲ ရှိကြတာပါ။ ဘာမဟုတ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် အချစ်ဆုံးသားပါလို့ တဖွဖွပြောနေတတ်တဲ့ ဒက်ဒီက သားကို စွန့်လွှတ်ချင်ခဲ့သည် ။ ထိုကိစ္စ သူ လုံးဝမကျေနပ်။ လုံးဝ မပြန်ဘဲနေခဲ့သည် ။

“မင်းလို ချောမောအိစက်မှ ညှံ့ဝင်းနေတဲ့ မိန်းကလေးက ဘာအကြောင်းနဲ့ ဒီလိုဟိုတယ်ကြီးမှာ သန့်ရှင်းရေးဝင်လုပ်ရတာလဲ၊ အင်းလေ . . . ခွင်ဖန်ဖို့ ပဲ ဖြစ်မှာ ပဲ၊ သူဌေးကြီးတွေကို မြူဆွယ်ဖြားယောင်းပြီး အပိုင်ချိုင်မလို့ ဘဲနေမယ်၊ တော်ပြီကွာ . . . မင်းမှာ ဘာ အထင်ကြီးစရာမှ မရှိဘူး”

ဒက်ဒီကိုတော့ မင်းဉာဏ်သာ အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်ခဲ့ပြီး သူနဲ့ တွေ့ရတာက သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းကောင်မလေး ဖြစ်နေတာက မဟုတ်သေးပါဘူး။ သူ အရက်ခွက်ကို ပြန်ကိုင်ပြီး ဆက်သောက်နေသည် ။

“အချစ်မှာ မျက်စိ မပါဘူးဆိုတာအမှန်ပဲသား . . . အချစ်ရေးမှာ မတ

ရားတာလည်း မရှိဘူး . . . ကြွကြွက သဘောကောင်းတယ်၊
ရိုးသားဖြူစင်တယ်၊ ဒက်ဒီ အသက်ကြီးပြီလေ . . . တစ်နေ့နေ့
မင်းလည်း အိမ်ထောင်ပြုသွားမှာ ပဲ . . . ဒက်ဒီကို ဆေးပေးမီးယူလုပ်
ပေးမယ့် ဇနီးတစ်ယောက်တွေ့ လိုအပ်တယ်သားရယ်”

“ဒက်ဒီ လက်ထပ်တာကို သားလုံးဝမကန့်ကွက်ပါဘူး ဒက်ဒီ၊ ဒါပေ
မဲ့ . . . အဆင့်မရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ဗျာ”

“သား မင်းဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ . . . ကြွက
မင်းအမေနေရာမှာ နော် . . . မင်း ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း ဆက်ဆံပြောဆိုတာ
မျိုး ဒက်ဒီ လက်မခံဘူး”

ဒက်ဒီ ဘယ်တုန်းကမှ သူ့ဆန္ဒနှင့် ဆန့်ကျင်တာမျိုး မရှိခဲ့။ သားကို ချ
စ်မြတ်နိုးလွန်းသည် ။ အလိုလိုက် အကြိုက်ဆောင်ထားခဲ့၏။
ဒေါ်နုနုကြွေနှင့် တွေ့မှ ပါ။

“မင်းပြန်လာခဲ့ . . . မိသားစု ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ရေးကို ဒက်ဒီလိုလား
တယ် . . . မင်းမာမီကို လက်ခံလိုက်ပါ . . .”

“လက်မခံနိုင်ဘူး ဒက်ဒီ . . . သား အမေ့အစား ဘယ်လိုမိန်းမမျိုးကို
မှ အစားမထိုးနိုင်ဘူး ကန့်ကွက်တယ် . . .”

“ကောင်းပြီလေ သား . . . မင်းကို စဉ်းစားချိန် တစ်လပေးမယ် . . . ဒ
က်ဒီက တာဝန်ကျေတဲ့ ဖခင်ပါ။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့
အိမ်ထောင်ပျက်သွားခဲ့ပေမယ့် သားကြောင့် နောက်အိမ်ထောင်ပြုဖို့ စိ
တ်ကူးထဲတောင် မထည့်ခဲ့ဘူး . . . သားကိုပဲ ဂရုတစိုက်ပြုစုပျိုးထောင်
လာခဲ့တာလေ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဒက်ဒီ . . . ဒါပေမဲ့ ဆင်းရဲစုတ်ပြတ်နေတဲ့ မိန်းမတစ်

ယောက်နဲ့ တော့ ဒက်ဒီလက်မထပ်သင့်ဘူး၊ သားအရမ်းရှက်တယ် . . .
သားက ဘယ်လိုအနေအထားမျိုးလဲ ပြန်စဉ်းစားပေးပါဦးဗျာ”

“မင်း စဉ်းစားပါ . . . သေသေချာချာစဉ်းစားနော်သား . . . ဒက်ဒီကို
ဆန့်ကျင်နေမယ်ဆိုရင် မင်းက ဒက်ဒီသား အဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်မယ်”

“ဒက်ဒီ . . . အရမ်းရက်စက်တယ်ဗျာ၊ ရက်စက်တယ်”

သူ ရူးသွပ်စွာဖြင့် အော်ဟစ်ရင်း အရက်တွေဖိသောက်သည် ။ သူ ဒက်ဒီနောက်မိန်းမ နုနုကြွေကို မုန်းတီးရွံ့ရှာစက်ဆုပ်နေမိ၏။ ဒက်ဒီကို အပိုင်ချင်လိုက်တာ သူ့ကိုကောင်းကောင်း နှိပ်ကွက်ဖို့ ဖြစ်သည် ။

“ဒက်ဒီ လွန်တယ်ဗျာ . . . သားအရမ်းရှက်တယ်၊ သားအသိုင်းအဝန်း
ကိုတောင် မျက်နှာမပြရဲဘူး”

မင်းဉာဏ်သာ ရင်ထဲမှာ အလွန်အမင်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေရလေသည် ။ ဒက်ဒီက မင်းအမေတဲ့ . . . မင်းလက်ခံရမယ်တဲ့ ။ လက်မခံခဲ့ရင် သူ့ကို သားအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်မယ်တဲ့ ။ သူ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲလာရသည် ။

“ဝုန်း”

“ဒိုင်း”

“ဂျာလွမ်း . . . လွမ်”

“အား”

သူ့အခန်းဆီသို့ ဝန်ထမ်းတွေ ပြေးလာကြသည် ။

“ဒေါက်”

“ဒေါက် . . . ဒေါက်”

“ဧည့်သည် . . . ခင်ဗျား ဘာများ အကူအညီလိုအပ်ပါသေးလဲ ကျေးဇူးပြုပြီး တံခါးဖွင့်ပေးပါ”

ဝန်ထမ်းကောင်လေးတစ်ယောက်ရဲ့ အသံ။ စောစောက ကောင်မလေး မဟုတ်တာတော့ သေချာသည် ။ ဒေါသက ပို၍ ပင် ပေါက်ကွဲပြစ်ချင်လာ၏။ မင်း ဘာဖြစ်လို့ ထပ်မရောက်လာရတာလဲကွ။ ဒီနေ့ ကိုယ့်အခန်းကို တာဝန်ကျတာက မင်းမဟုတ်လားကွ။

“ဘယ်သူမှ မလာနဲ့ . . . ငါဘာမှ မဖြစ်ဘူးကွ၊ ထွက်သွားကြ”

သူ အော်ဟစ်မောင်းထုတ်ပစ်မိသည် ။ ဒက်ဒီနဲ့ လက်ထပ်ထားတာက သူနှင့်ရွယ်တူ မိန်းကလေး။ သူ့ရဲ့ ကျောင်းနေဘက် သူငယ်ချင်းဖြစ်နေ၏။ ဘယ်လောက်အထိ ကြေကွဲနာကျင်ရလဲ။

“ဒက်ဒီက အသက်အရွယ်ကြီးတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်ပြီး အပြိုင်အိုမင်းချိနဲ့ နေကြ ရမှာ လားသား . . . ဒါမျိုးကတော့ ဒက်ဒီ အိမ်ထောင်မပြုတော့ပါဘူး”

နုနုကြွေ . . . မင်းဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးလဲဆိုတာ ငါသိတယ်။ မင်းက မစားရတဲ့ အမဲကို သဲနဲ့ ပက်တာပဲ။ မင်းဉာဏ်သာကတော့ မင်းရှေ့မှာ ဘယ်တော့မှ ဒူးမထောက်ဘူး။ ဒက်ဒီ သားအဖြစ်ကနေပဲ အစွန့်လွှတ်ခံတော့မယ်။ သူ ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်မောင်းထုတ်ပစ်သဖြင့် ဝန်ထမ်းကောင်လေး ပြန်ထွက်သွားပုံရသည် ။

“လောကကြီးကို စိစိညက်ညက် ခြေမွှပစ်ချင်တယ် နုနုကြွေ . . . မင်းတော်တော် အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့ မိန်းမပဲ”

ဒေါသတွေက ပေါက်ကွဲပြီးရင်း ပေါက်ကွဲပစ်ချင်သည် ။ သူလူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက် နာမည်ကျော်ကြားသူ။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စ

အတွက် မဆီမဆိုင် လူတွေကို အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေလို၍ ဒေါသ
တွေကို အတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းချုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ။

*

အခန်း (၂)

“ဟွန်း . . . ဘယ်လိုလူမှန်းကို မသိဘူး . . . လူတွေကို ဘာများ အောက်မေ့နေလဲ မသိပါဘူး . . . အဖက်မတန်သလို အော်ငေါက်လွှတ်နေတယ် . . . မုန်းစရာကောင်းလိုက်တာ”

ဖူးဖူးငုံငုံ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေက စုစုထော်ထော်။ သူမသန့်ရှင်းရေးလုပ်ဖို့ သွားတာကို အော်ငေါက်မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်တဲ့ ဧည့်သည်လူကြီးအား လုံးဝကို မကျေမချမ်းနိုင်နှင့် ဒေါပွလို့ မဆုံးပေ။ ပါးစပ်လေးကလဲ ပွစိပွစိ။ ခြေကလေးဆောင့်၍ လမ်းလျှောက်ရင်း ထိုသူအား ကြိမ်ဆဲပစ်မိသည် ။

“အလကားလူကြီး . . . ပိုက်ဆံချမ်းသာတာနဲ့ ပဲမောက်မာထောင်လွှားနေလိုက်တာ . . . ရုပ်ရည်နဲ့ လူက တခြားစီပဲ . . . ဘာအထက်တန်းစားလဲ အဆင့်ကိုမရှိဘူး”

ငွေလထိန် . . . ဒေါသတွေထွက်ပြီး အလုပ်တွေလုပ်နေရတာပင် အလွဲလွဲအချော်ချော် သူဌေးမင်းတွေဆိုပြီး ငွေလထိန်တို့ က အထင်တကြီးနဲ့ ကပ်နေမယ်ထင်လို့ လား။ ဝေးသေးတယ် . . . ငွေလထိန်တို့ က ကိုယ့်ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာကို မှ ညှိလေးတစ်ပေါက်လောက် အမဲစက်လေးသေးသေးလေးတောင် အထင်ခံနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး နော်။ တော်ပါပြီ . . . နောက်တစ်ခါ တာဝန်ပေးရင် ဒီလူကြီးအခန်းတော့ ဘယ်တော့မှ သန့်ရှင်းရေးသွားမလုပ်ပေးတော့ဘူး။ ဒေါသတကြီး ပြောပစ်နေမိသည် ။

“ငွေလထိန်”

“ရှင်”

“မင်းဘာတွေ မကျေမနပ်ဖြစ်နေရတာလဲ . . . ပါးစပ်ကလဲ ပွစိပွစိနဲ့ ဘယ်သူနဲ့ ဘာဖြစ်ရပြန်ပြီလဲဟယ်”

ငွေလထိန်ကို အလုပ်သွင်းပေးထားတဲ့ အိမ်နီးချင်းအလုပ်သမားခေါင်းဆောင်ကြီး ဒေါ်အိစက်က မေးနေသည်။

“ပြောလေ . . . ထိန်လေး . . . ညည်းလေး အရင်က ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် တာဝန်ထမ်းဆောင် နေတာပါ”

“ဟိုလူလေ အခန်း (၅၀၀) ကလူပေါ့ . . . ငွေလထိန် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ဖို့ သွားတာကို အော်ပြီးမောင်းထုတ်ပစ်လို့ ငွေလတို့လို ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် မိန်းကလေးမျိုးဆိုရင် သူတို့ တွေက သူတို့ ကို ကပ်နေမယ်လို့ များထင်နေလားမသိပါဘူး . . . ဟွန်း မုန်းစရာကောင်းတယ်”

“ထိန်လေးက မာနမင်းသမီးလေးဆိုတာ ဒင်းက မသိသေးလို့ နေမှာပါ . . . အဲဒီလူကလေ ဘာတွေမကျေမနပ်ဖြစ်နေမှန်းမသိပါဘူး . . . အခန်းထဲမှာ တင် ဝုန်းခိုင်းကြနေတာပဲ၊ မောင်သော်တာ ကိုလည်း မောင်းထုတ်ပစ်တယ်တဲ့ . . . တံခါးဖွင့်ခိုင်းတာ လုံးဝမဖွင့်ပေးဘူး”

“ဟွန်း”

သူမ မျက်စောင်းလေးကို ဒေါသတကြီး ထိုးပစ်မိသည်။ ။ ရှင်တို့လိုကြီးကျယ်ခမ်းနားနေတဲ့ လုပ်ငန်းရှင်သူဌေးကြီးတွေကို ငွေလထိန်တို့က အထင်ကြီးမယ်ထင်လို့ လား ဝေးသေးတယ်။ လုံးဝပဲ။ မာနမျက်နှာထား မာထန်ထန်လေးက တင်းတည်နေလေသည်။ ။

“ထိန်လေးရေ . . . ညည်းတာဝန်က ရေကူးကန်မှာ နော်၊ တချို့တ

လေက မကူးတတ် ကူးတတ်နဲ့ ရေကန်ထဲဆင်းတတ်တယ်၊ သတိထားကြည့်ရမယ် . . . ရေကူးသင်ချင်တယ်ဆိုရင်လည်း သင်ပေးရမယ်၊ ညည်းလေး သည်းခံပြီးလုပ်နော် . . . မကြာခင် ညည်းလေး ရာထူးတက်မှာ သီလား . . . အမ်ဒီ ဒေါ်ဆူဆူညံက ညည်းလေးကို သဘောကျနေတယ်”

သူမတို့ ဟိုတယ်က အမ်ဒီဒေါ်စူစီဇန်ကို ဝန်ထမ်းတွေအားလုံးက အမြဲတမ်း ဆူညံပွက်နေတတ်၍ ဒေါ်ဆူဆူညံဟု အမည်ပြောင်ပေးထားကြသည်။ ရုပ်ကလည်း ချော၊ မာန လည်း ကြီး။ အမ်ဒီစူစီ စိတ်တိုင်းကျဖို့ က တော်တော်လေး ခက်ခဲပေမယ့် ငွေလထိန်ကိုတော့ သဘောကျ၍ နည်းနည်းလေး ပစားပေးထား၏။ မိန်းကလေးဆိုတာ ကိုယ့်တန်ဖိုးကိုယ် မြှင့်ထားတတ်ရတယ်တဲ့။ မာနရှိကြဆိုတဲ့ အဘိဓမ္မာကို ဝန်ထမ်းမိန်းကလေးတွေကြား တွင် တွင် ချပြတတ်တဲ့ အပျိုကြီးပါ။

“ဆူဆူညံ သဘောကျတာ ညည်းလေး ကံကောင်းတယ်မှတ်နော် ထိန်ကလေး . . . တာဝန်ကျေကျေလုပ်ပြလိုက်စမ်း”

ဒေါ်အိစက်ကတော့ ငွေလထိန်ဘဝကို နားလည်ပြီး ဆွေမျိုးသားချင်းတစ်ယောက်ကဲ့သို့ စောင့်ရှောက်ထားသည်။ ငွေလထိန်မှာ မိဘတွေမရှိကြတော့ပါဘူး။ ဝမ်းကွဲအစ်မနှင့် အတူတူနေထိုင်ရာကနေ ဝမ်းကွဲအစ်မက အိမ်ထောင်ပြုသွားသဖြင့် အစ်မဝမ်းကွဲယောက်ျားယူတာ လည်း သဘောမကျ၍ ငွေလထိန်တစ်ယောက်ထဲ နေထိုင်ခဲ့၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ဒေါ်စက်က သူတို့ ဟိုတယ်မှာ အလုပ်သွင်းပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။

“ဒီနှစ် ညည်းလေးဘွဲ့ရတော့မယ်လေ . . . အားတင်းထားနော် ထိန် . . . မကြာခင် နေရာကောင်းကောင်း လေးတစ်ခုခုရမှာ ပါ။ ညည်းလေး

က ကြိုးစားတာပဲ . . . ပြီးတော့ အင်္ဂလိပ်နဲ့ ဂျပန်စကားပြောလည်း တတ်တယ်လေ”

ငွေလထိန် ဘဝနာလွန်း၍ ပညာရေးကိုပဲ ဘယ်လိုနည်းနှင့်ပဲ ရရ အခမဲ့ ပညာသင်ဒါနကျောင်းတွေမှာ တက်ရင် အင်္ဂလိပ်နှင့် ဂျပန်စကားပြောတွေကို သင်ယူနိုင်ခဲ့သည်။ ။ အမ်ဒီ စူစီဇန် သဘောကျတာလည်း ထိုအကြောင်းကြောင့်ပါပဲ။

“သွားတော့နော် . . . အမ်ဒီက တာဝန်ပေးလို့ ဒေါ်စက်လာပြောတာ၊ ဒီနေ့ ရေကူးကန်မှာ ညည်းနဲ့ သွယ်သွယ်တို့ တာဝန်ကျတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . သိပါပြီ . . . ကြိုးစားလုပ်ပါ့မယ်”

အလုပ်သမားခေါင်းဆောင်ကြီး ဒေါ်အိစက်အား နောက်နောက်ပြောပြောပြောလေး ပြောပြီး အဝတ်အစားလဲခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။ ။ လောလောဆယ်တော့ အစမ်းခန့်ဖြစ်နေ၍ လိုအပ်တဲ့ နေရာတွေမှာ ငွေလထိန် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ပေးနေရသည်။ ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထိန်အယူအဆက အလုပ်ဟူသမျှ ဂုဏ်ရှိစွဲပဲ။ မရိုးမသားလည်း မချမ်းသာချင်ပါဘူး။ ဘာလုပ်မှာ လဲ . . . အကုသိုလ်နဲ့ ရတဲ့ ငွေက မီးလိုပူလောင်စေသည် ဟု ထိန်ထင်မှတ်ထားသည်။ ။

“မမကြော့ . . . ရွေးချယ်တာ ဘာမှားလို့ လဲထိန် . . . တို့ တွေ ဘယ်လောက်အထိ ဘဝနာလဲ . . . ရပ်ကွက်အစုတ်အပြတ်လေးထဲမှာ လူတွေ အထင်အမြင် အသေးခံရတဲ့ ဘဝ မုန်းလိုက်တာ . . . ဘဝကြမ်းကြမ်းကြီး သေတဲ့ အထိတော့ နာမည်ကောင်းယူပြီး မဖြတ်သန်းနိုင်ပါဘူးအေ . . . အခု မမသူဌေးကြီးကို ရွေးချယ်တယ်၊ ဘာဖြစ်လဲ . . . ချမ်းချမ်းသာသာနေထိုင်ရပြီ၊ သူဌေးသားဆိုရင် တောင် မရွေးချယ်ဘူး၊ လက်ဝေခံဖြစ်နေလို့ လေ . . .”

“တော်ပါတော့ မမကြွရယ် . . . အဲဒီလိုကြီးတော့ နာမည်ပျက်ခံပြီး မချမ်းသာချင်ပါဘူး”

“ဘာနာမည်ပျက်ရလဲ ထိန် . . . သူဌေးကြီးက လူလွတ်လေ၊ မယားရှိ ရက်နဲ့ မမကြွက အတင်းလုယူတာမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ ညီမလေးရော လိုက်နေမလား”

“တော်ပါပြီ . . . ထိန်ဘာသာပဲ ရရာအလုပ်ဝင်လုပ်ပြီး ဆင်းရဲချင်လည်း ဆင်းရဲပါစေ . . . ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ဖြူဖြူစင်စင်နဲ့ ပဲ တိုးတက်အောင် ကြိုးစားမယ်”

“ငွေလထိန် . . . ကျုပ်ကိုများ ညည်းက ပြစ်ပြစ်နှစ်နှစ် ဝေဖန်လိုက်တာ . . . နေခဲ့ . . . နေခဲ့ . . . ညည်းနောင်တရရင် မမကြွဆီလာခဲ့ . . . ဒါပဲ . . .”

မမကြွ . . . အရမ်းချမ်းသာချင်ပြီး ရည်းစားတွေ သက်စေ့တွဲပြီး သူဌေးတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ခွင့်ရဖို့ နည်းမျိုးစုံနှင့် ကြံစည်ကြိုးစားနေလေသည်။ ငွေလထိန် မကြိုက်။ အမြဲတမ်း ကန့်ကွက်တားဆီးနေခဲ့သည်။ မမကြွကလည်း ပြောမရ ဆိုမရ။ နောက်ဆုံး အသက်အရွယ်က မမကြွနှင့် သက်ဝက်ကျော်ကြီးတဲ့ သူဌေးကြီးတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်သွား၍ ငွေလထိန်လည်း ကင်းကင်းရှင်းရှင်းလေးနေထိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားလိုက်သည်။

“ဟယ် . . . မိန်းကလေးက အရမ်းချောတာပဲ ရေကူးဝတ်စုံအနက်ကျားလေးနဲ့ ဖြူဝင်းအိမှ ညှိနေတာပဲ . . . ဒါကြောင့်လည်း အမိဒီဆူဆူညံက သဘောကျနေတာလေ . . . ဒီကောင်မလေးမျိုးကို လက်လွှတ်မခံနိုင်ဘူးလို့ ထုတ်ပြောနေတာ”

“အဟက်”

ငွေလထိန် ဟက်ခနဲ ရယ်ချပစ်လိုက်ပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။ သူမ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အဖြူရောင်မွှေးပွသဘက်တစ်ထည် ပတ်ထားပေမယ့် မို့မောက်ထွားကြိုင်းတဲ့ ရင်သားဝင်းဝင်းလေးနှင့် ဖြောင့်စင်းဖြူဝင်းတောင့်တောင့်ဖြောင့်ဖြောင့် ခြေတံရှည်ရှည်လေးတွေက ငွေလထိန်ရဲ့ အလှအပတွေကို ဖွင့်ဟပြသနေသလိုပင်။

“ညည်းလေးက ချောတယ် . . . တကယ့်ကို တန်ဖိုးရှိတဲ့ ပင်မြင့်ထက်က ပန်းပွင့်လေးတစ်ပွင့်ပါ ထိန်လေးရယ် . . . အလကား ဟသအဖြစ်မခံစမ်းပါနဲ့ . . . ခွင်ဖန်စမ်းပါ . . . ညည်းလေးရုပ်ရည်က မင်းကြိုက်စိုးကြိုက် . . .”

မမကြော့ အမြဲတမ်း အားမလိုအားမရနှင့် ပြောရင်း သူဌေးတစ်ယောက်ယောက်ကို အမိဖမ်းဖို့ သွန်သင်ဆုံးမရင်း နားသွင်းနေတတ်သည်။ ငွေလထိန်ကလည်း အဲဒီလိုလုပ်တာကို အရွံဆုံး၊ အစက်ဆုတ်ဆုံး အမုန်းဆုံးပဲ။ အမိဒီ ဆူဆူညံ ပြောသလို မိန်းကလေးတစ်ယောက်မှာ ရှိသင့်ရှိထိုက်တဲ့ မာနတော့ရှိရမယ်။ တန်ဖိုးကိုလေ။ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးအတွက်ပဲ။ ရေကူးကန်ကို ရောက်တော့ ဧည့်သည် တွေရှိမနေပေ။ သူငယ်ချင်းသွယ်သွယ်ပဲ ရှိနေသည်။

“သွယ် . . . လူရှင်းလိုက်တာ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲဟ”

သွယ်ကလည်း အေးဟ။ ဘာတွေလဲ . . . ဧည့်သည် တွေက ရေကူးကန်ဘက် ခြေဦးတောင် လှည့်မလာကြဘူးတဲ့။ ပျင်းစရာကြီးဟယ်ဟု ညည်းတွားနေ၏။ ဟိုတယ်၏ စည်းကမ်းချက်အရ ရေကူးကန်တာဝန်ကျသူများ ရေကူးဝတ်စုံနှင့်သာ နေထိုင်ရမည်ဟု ဖြစ်သည်။

“ထိန် ရှင်ကတော့လေ အမြဲတမ်းကြည့်လိုက်ရင် ရွှင်လန်းတက်ကြွပြီး လှလိုက်တာ . . . ရေကူးဝတ်စုံလေးနဲ့ အရမ်းလိုက်

ဖက်တယ်ဟယ် . . . ရှင့်အမေ ရွှေမှုစားပြီး မွေးထားတာလား”

“တော်ပါသွယ်ရာ . . . ထိန့်ဘဝက အဖေနဲ့ အမေဆိုတာ တွေ့တောင် မတွေ့လိုက်ရဘူး။ အဒေါ်လက်ထဲမှာ ပဲ ကြီးပြင်းခဲ့ရတာပါ”

မမကြွေရဲ့ အမေက ထိန့်ကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လာခဲ့သည် ။ အဒေါ်ဆုံးတာ မကြာသေးပေ။ မမကြွေနှင့်အတူတူနေထိုင်ရင်း မမကြွေက ထိန့်ကို ပညာတပိုင်းတစ တက္ကသိုလ်တတိယနှစ်မှာ ထွက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခဲ့သည် ။

“ထိန့်လေး ပညာတတ်အောင် သင်ပါ . . . မိန်းကလေးဆိုတာ ဘွဲ့လေးတစ်ခုလောက်တော့ ရထားမှ . . . မမကြွေက အကြီးပဲ၊ ထိန့်လေးပဲ ကြိုးစား . . .”

မမကြွေရဲ့ ကျေးဇူးတွေ ထိန့်အပေါ် အများကြီးရှိနေခဲ့တာပါ။ ဖြတ်လမ်းကနေ မတရားတဲ့ နည်းနဲ့ ပဲဖြစ်ဖြစ် ချမ်းသာကြွယ်ဝချင်တဲ့ စိတ်ကိုတော့ ထိန့် မနှစ်သက်မိပေ။

“ထိန့်”

“ဟင်”

“ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ ဘဝအကြောင်းတွေ စဉ်းစားနေတာလား . . . မစဉ်းစားနဲ့ ၊ သွယ်ရော ဘာထူးလဲ . . . အခုလောလောဆယ်တို့ စဉ်းစားရမှာ က ရေကူးကန်ကို လူတွေမလာကြတာဘဲ”

“အင်းနော် ဘာဖြစ်လို့ လဲ မသိဘူး . . . ထူးဆန်းတယ်”

ဒီနေ့ ထူးထူးဆန်းဆန်းပဲ ရေကူးကန်ဆီ ဧည့်သည် တွေမလာကြပေ ။ နှစ်ယောက်သား ယောင်ချာချာနှင့် ရပ်နေရင်း ဧည့်သည် ကိုပဲ မျှော်နေမိသည် ။

“ဟဲ့ . . . ဟိုမှာ ဧည့်သည် တစ်ယောက် ဒီကိုလာမှာ ထင်တယ် . . . ကြည့်လိုက်စမ်း ထိန် . . .”

“အင်း . . . ဟုတ်မလားပဲ”

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ဧည့်သည် တစ်ယောက်က သူမတို့ ရေကူးကန်ဆီ လျှောက်လာနေသည်။ သေသေချာချာကြည့်မိတော့မှ ဟိုလူပဲ။ ဘဝင်မြင့်ပြီး တစ်လောကလုံးကို မကျေမနပ်ဖြစ်နေတဲ့ လူ။ မောက်မောက်မာမာနှင့် ဝန်ထမ်းတွေကို အော်ငေါက်မောင်းနှင်ထုတ်တတ်တဲ့ ဧည့်သည် ဖြစ်နေသည်။

“ဟွန်း . . . သူပဲ . . .”

“မင်းနဲ့ သိလို့ လား ထိန်ကလေး . . .”

“မသိပါဘူး . . . မနက်က သန့်ရှင်းရေးလုပ်ဖို့ သွားတာ၊ အော်ဟစ်မောင်းထုတ်ပစ်လို့ ထိန် ဒေါက်နီနေတဲ့ လူ . . . ခက်တယ်ဟာ . . . သူတို့ကိုယ်သူတို့ သူဌေးတွေဆိုပြီး မောက်မားထောင်လွှားနေကြတယ်လေ . . . ထိန်တို့ ကို သူတို့ ဆီက ရလိုမှုနဲ့ တွယ်ကပ်နေမယ် ထင်သလားပဲ”

“ဟဲ့ . . . တော်တော့ အနားရောက်တော့မယ်၊ ထူးထူးခြားခြား တစ်ဦးတည်းရောက်လာတဲ့ ဧည့်သည် ကို အထူးဂရုစိုက်ရမှာ နော် ထိန် . . .”

သူမကတော့ မျက်နှာထားတင်းတင်းလေးနှင့် ဘယ်လိုလူမျိုးကိုမှ စိတ်ဝင်စားမှု မရှိတဲ့ အိုက်တင်အပြည့်ဖမ်း၍ လက်ကလေးပိုက်ကာ ရပ်နေသည်။ သွယ်ကတော့ တာဝန်နှင့်ဝတ္တရားအရ အပြုံးချိုချိုလေးနှင့် နှုတ်ဆက်စကားပြောသည်။

“မင်္ဂလာပါရှင် . . . ကြွပါ . . . လိုအပ်တာတွေကို အကူအညီပေးပါရစေ”

ကြည့်ပါလား လူတွေကို အဖက်မတန်သလိုနှင့် အပြုံးကလေးနှင့်ပင် အဖက်လုပ် အသိအမှတ်မပြုဘဲ ကန်ဘောင်ပေါ်တက်သွားသည်။ ။

“တွေ့လား . . . အဲဒီလိုလူ . . . ဘာတွေလဲဟာ သူတို့ ကိုယ်သူတို့ ဘာမှတ်နေလဲမသိဘူး . . . ထားလိုက် အရေးမလုပ်နဲ့ ”

“ဟဲ့ ထိန် . . . အမလေး အနီးကပ်ကြည့်မိတော့မှ ဟိုသီချင်းကိုသွား သတိရတယ်”

“ဘာလဲဟ”

“ကြွက်သားအဖုအထစ် ထုထုပြီး ခရာချင်စရာကွယ်၊ အားကောင်း တဲ့ မြန်မာလူကြီး . . .”

“တော်စမ်းပါ . . . ဘာမှ အထင်ကြီးစရာမရှိဘူး၊ လူတွေကိုများ အဖက်မလုပ်ချင်သလိုလိုနဲ့ မျက်နှာထားကြီးက တင်းတင်းကြီး . . . အရောတဝင် သွားလုပ်မနေနဲ့ . . .”

“တာဝန်ဝတ္တရားလေဟာ၊ ဟဲ့ . . ထိန် တော်တော်လေးယောက်ျားပီ သပြီး ချောတယ် . . . အသားလေးက နုဖတ်ဝင်းဖန့်နေတာပဲ၊ မျက်နှာက ဟယ် တကယ့်ကိုပဲ ယောက်ျားပီသတယ်၊ နှုတ်ခမ်းလေးက ရဲရဲစိုစိုလေး ”

“သွယ်နော် . . . တို့ အမ်ဒီဆူဆူညံ ပြောသလိုပဲ . . . မာနနဲ့ နေစမ်းပါ၊ လုံးဝ စိတ်ဝင်စားဟန် မပြနဲ့ ”

သူ့ဟာသူ ယောက်ျားပီသချင်သလောက်ပီသ။ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ ဘယ်လောက်ပဲ ပေါများ နေပါစေ။ ထိန်ကတော့ သူမကိုယ်ကျင့်သိက္ခာကို တန်ဖိုးထားချင်သည် ။ ဒီလူ မနက်က ဆက်ဆံပုံကိုက သူမနှုတ်ခမ်း သားလေးတွေ တွန့်မဲ့၍ အကြည့်ကို ထိုလူနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်သို့ ရွှေ့ပစ်

သည် ။

*